

Fullsatt konsert i Stöde

På lördagen gick den sista konserten under Stöde musikvecka av stapeln. Stöde kyrka var fylld till sista plats och innehöll bland annat musik av Robert Schumann. Läs mer om konserten på sidan 30.

SUNDSVALLS TIDNING MÅNDAG 31 JULI 2006

Redigering: Peter Edefors

Fullsatt konsert

KONSERT

Stöde kyrka, lördagen den 29 juli 2006. Medverkande: Nikolaus Friedrich, klarinett; Mathias Neundorf, violin; Mario De Secondi, cello; Lars Jönsson, piano.

Den sista konserten under Stöde Musikvecka ägde rum på lördagen. Det var en kväll då en fullsatt Stöde kyrka hörde ett långt och ambitiöst kamarmusikprogram. Datumet sammanföll med dödsdagen för en av 1800-talets allra främsta tonsättare. För 150 år sedan avled Robert Schumann efter sviterna av psykisk sjukdom, endast 46 år gammal. Det klart klingande, balanserade musicerandet av pianisten Lars Jönsson med vänner i den långsamma satsen i d-molltrion blev en mycket värdig hyllning till mästaren.

Konserten rymde inte bara musik av Robert Schumann. Här fanns också musik av personer som stod honom nära: Johannes Brahms, var väntad, men också Niels Gade var med.

Makan Clara Schumanns musik hördes inte, men hade gjort ett lämpligt extranummer.

Gades Fantasiestücke opus 43 för klarinett och piano lånar inte bara titeln från Schumanns svit med samma namn från 1849. Lyriken, de fria gesterna, båda minner de om den tyske kollegans musik. Klarinettisten Nikolaus Friedrich spelade de fyra korta styckena med imponerande klangbehandling, mjukt och känsligt, dessutom med klara linjer – en säker blick för struktur och riktning. I den snabba avslutande satsen fanns också friheten i musicerandet. Som inledning på kvällen bådade det gott.

Lars Jönssons pianospel har aldrig gjort mig besviken. Han spelar tekniskt väl och har en sund uppfattning om verken. Kamarmusiken passar honom särskilt väl; han dominerar inte utan musicerar jämbördigt. Det var något som

var tydligt i framförandet av Schumanns stora trio i d-moll opus 63, tillsammans med violinisten Mathias Neundorf och cellisten Mario De Secondi. Förutom den mycket vackra tolkningen av den långsamma satsen klingade den livliga andra satsen väl. Här fanns en direktitet i gestaltningen, en ögonblicklig kvalitet.

I finalsatsen fanns vid sidan av eftertryck och flöde också – vilket gör sig särskilt väl i den här musiken – kontraster i uttryck och i dynamik.

Så till Schumanns Fantasiestücke. Oftare spelade än Gades, men hellre på cello, eller till och med violin, än originalets klarinett. Även här ett idealiskt framförande av Nikolaus Friedrich. Han valde påfallande långsamma tempon och förutom den klangliga mjukheten fanns i den här tolkningen också en drömsk karaktär. Något som tillförde mycket. Här hade jag dock gärna hört mer av de vackra gesterna

i pianostämman.

I Brahms klarinetttrio präglades Lars Jönssons spel av kraft och fyllighet. Det här var utan tvekan hans främsta insats vid tangenterna under kvällen. Och hans medmusikanter var inte mindre inspirerade. Ensemblespelet var alltigenom utmärkt. Mario De Secondis välljudande cello harmonierade på bästa vis med klarinettsens klara toner.

Den lätthet som de tre musikerna fann i Andantino – en sats vars stora lyrik och impulsiva karaktärer minner mycket om Schumann – var särskilt tilltalande.

Stöde Musikvecka har givit konserter med kvalitet – gästspel av europeiska musiker på hög nivå. Hoppas att detta får en fortsättning. Musiklivet i våra trakter behöver det, inte minst under sommaren. Och tydligen finns ett stort intresse, också för kamarmusik. Sådant glädjer.

Björn Östlund

Publicerad 31 juli 2006
Uppdaterad 3 mars 2009

SUNDSVALLS TIDNING

Fullsatt Schumannkväll

Musik/Konsert Stöde kyrka, lördagen den 29 juli 2006.

Medverkande: Nikolaus Friedrich, klarinett; Mathias Neundorf, violin; Mario De Secondi, cello; Lars Jönsson, piano.

Den sista konserten under Stöde Musikvecka ägde rum på lördagen. Det var en kväll då en fullsatt Stöde kyrka hörde ett långt och ambitiöst kammarmusikprogram. Datumet sammanföll med dödsdagen för en av 1800-talets allra främsta tonsättare. För 150 år sedan avled Robert Schumann efter sviterna av psykisk sjukdom, endast 46 år gammal. Det klart klingande, balanserade musicerandet av pianisten Lars Jönsson med vänner i den långsamma satsen i d-molltrion blev en mycket värdig hyllning till mästaren.

Konserten rymde inte bara musik av Robert Schumann. Här fanns också musik av personer som stod honom nära: Johannes Brahms, var väntad, men också Niels Gade var med. Många Clara Schumanns musik hördes inte, men hade gjort ett lämpligt extranummer.

Gades Fantasiestücke opus 43 för klarinett och piano lånar inte bara titeln från Schumanns svit med samma namn från 1849. Lyriken, de fria gesterna, båda minner de om den tyske kollegans musik. Klarinettisten Nikolaus Friedrich spelade de fyra korta styckena med imponerande klangbehandling, mjukt och känsligt, dessutom med klara linjer - en säker blick för struktur och riktning. I den snabba avslutande satsen fanns också friheten i musicerandet. Som inledning på kvällen bådade det gott. Lars Jönssons pianospel har aldrig gjort mig besviken. Han spelar tekniskt väl och har en sund uppfattning om verken. Kammarmusiken passar honom särskilt väl; han dominerar inte utan musicerar jämbördigt. Det var något som var tydligt i framförandet av Schumanns stora trio i d-moll opus 63, tillsammans med violinisten Mathias Neundorf och cellisten Mario De Secondi. Förutom den mycket vackra tolkningen av den långsamma satsen klingade den livliga andra satsen väl. Här fanns en direktitet i gestaltningen, en ögonblicklig kvalitet. I finalsatsen fanns vid sidan av eftertryck och flöde också vilket gör sig särskilt väl i den här musiken kontraster i uttryck och i dynamik.

Så till Schumanns Fantasiestücke. Oftare spelade än Gades, men hellre på cello, eller till och med violin, än originalets klarinett. Även här ett idealiskt framförande av Nikolaus Friedrich. Han valde påfallande långsamma tempon och förutom den klangliga mjukheten fanns i den här tolkningen också en drömsk karaktär. Något som tillförde mycket. Här hade jag dock gärna hört mer av de vackra gesterna i pianostämman. I Brahms klarinettrio präglades Lars Jönssons spel av kraft och fyllighet. Det här var utan tvekan hans främsta insats vid tangenterna under kvällen. Och hans medmusikanter var inte mindre inspirerade. Ensemblespelet var alltigenom utmärkt. Mario De Secondis välljudande cello harmonierade på bästa vis med klarinettens klara toner. Den lätthet som de tre musikerna fann i Andantino - en sats vars stora lyrik och impulsiva karaktärer minner mycket om Schumann - var särskilt tilltalande.

Stöde Musikvecka har givit konserter med kvalitet - gästspel av europeiska musiker på hög nivå. Hoppas att detta får en fortsättning. Musiklivet i våra trakter behöver det, inte minst under sommaren. Och tydligen finns ett stort intresse, också för kammarmusik. Sådant glädjer.

Björn Östlund